

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 90 Lei
Pe jumătate 45 Lei
In America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Alba-de-jos
Director: **Alexandru Lupeanu-Melin**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 4 Lei a doua și a treia oră 2 Lei.

In cinstea Ardealului.

— Marile serbări culturale dela București. — 800 reprezentanți ai „Asociațiunii“ din Ardeal în vizită la București — Serbări naționale în cinstea lor. —

„Asociațiunea pentru literatura și cultura poporului român“ din Ardeal și Banat a fost invitată de către societățile culturale din București să facă o vizită Capitalei României întregite, cu reprezentanți din întreg Ardealul, Banatul, Crișana și Maramuraș.

Comitetul de conducere al „Asociațiunii“ a primit cu multă plăcere această frățească invitație a societăților surori din vechiul regat. In ziua de 30 Maiu c., 800 de reprezentanți, cărturari și țărani din întreg Ardealul și Banatul, în frunte cu cei doi mitropoliți ai Ardealului I. P. S. Sa, Dr. Vasile Suciș al Blajului și I. P. S. Sa Dr. Nicolae Balan al Sibiiului, împreună cu președintele „Asociațiunii“ dl Vasile Goldiș fost ministru, — însoțiți de întreg „Comitetul Central al Asociațiunii“ au plecat la București.

Din Blaj încă au luat parte prelungă I. P. S. Sa Mitropolitul Vasile: Păr. protopop Aurel C. Domșa, președintele despărțământului Blaj al Asociațiunii, cu Doamna; păr. Ioan F. Negruțiu, directorul școlii normale de inv. și membru în Comitetul Central al Asociațiunii; Păr. canonic Dr. Victor Macaveiu, senator, păr. canonic Dr. Al. Rusu, membru în comitetul central, păr. canonic Dr. I. Sâmpăleanu, dl dr. Traian Denghel, primpretorul Blajului, dl prof. Alexandru Lupeanu-Melin, directorul „Unirii Poporului“ și membru în secția literară, dl prof. Augustin Popa, secretarul desp. Blaj și dl prof. Ioan Pop-Zăicani cu Doamna.

Primirea în București.

Sâmbătă dimineață oaspeții din Ardeal au fost primiți de către trimișii societăților culturale din București în frunte cu ministrul școlilor Dr. Anghelescu și generalul Manolescu, președintele „Caselor Naționale“ din vechiul regat. Gara a fost împodobită cu verdeț și steaguri naționale. Pe toate stradele fălăiau steaguri naționale în cinstea oaspeților ardeleni și bănățeni. Întreg publicul bucureștean, cu mic cu mare, a ieșit pe străzi, să întâmpine cu căldură frățească solii Ardealului și Banatului și pe frații din Crișana și Maramuraș.

Serbătoreasca primire dela Ateneu.

In aceeași zi, la ora 10 înainte de amiază, trimișii „Asociațiunii“ au fost primiți în chip sărbătorească la „Ateneu“, fiind de față însuși Alteța Sa prințul moștenitor Carol. El a fost salutat cu multă căldură de către reprezentanții Ardealului și celorlalte ținuturi românești de

dincoace de munți, pentru cari Alteța Sa a avut întotdeauna cuvinte de dragoste și pretinție.

Aci s'au ținut mai multe cuvântări foarte însuflețite, de preamărire a Ardealului și ardelenilor. Cel dintâi a vorbit primarul Bucureștilor Dr. Costinescu salutând pe oaspeți în numele Capitalei București. O foarte avântată și frumoasă cuvântare a rostit Alteța Sa *Principele moștenitor Carol*, salutând „Asociațiunea“ ca pe cea mai veche și puternică societate culturală care a propovăduit în țară unirea sufletească a tuturor românilor.

După principele moștenitor a vorbit Mitropolitul Primat Dr. Miron Cristea în numele său și al bisericii; ministrul instrucțiunii Dr. Anghelescu a vorbit în numele Ateneului.

Rectorul Universității din București dl Emil Pangrati a salutat Ardealul în numele universității, iar dl profesor Nicolae Iorga marele cărturar al neamului a vorbit în numele „Ligei Culturale“ al cărei președinte este marele învățat.

Au mai vorbit și alții în numele tuturor societăților de cultură ale vechiului regat, apoi de încheiere a luat cuvântul dl Vasile Goldiș președintele „Asociațiunii“ care a mulțumit în numele Ardealului și al Asociațiunii pentru atât de călduroasă și frățească primire pe care au făcut-o Ardealului românesc societățile surori din București în frunte având societatea „Caselor naționale“ de sub conducerea generalului Manolescu, tecior de țaran din comuna Breaza, de pe valea Prahovei.

Sfârșindu-se vorbirile, corul „Cântarea României“ a cântat mai multe cântări naționale, înălțătoare de suflet.

In cursul zilei de Sâmbătă oaspeții ardeleni și bănățeni au vizitat instituțiile mai însemnate și muzeele din București.

Conferența prof. Dr. I. Lupaș.

Seara la ora 6 dl prof. dela universitatea din Cluj și membru în Comitetul Central al Asociațiunii a ținut o conferență la soc. „Fundatiia Carol“, vorbind despre „Înființarea Asociațiunii și despre conducătorii ei“.

Sara dela Teatrul Național.

In aceeași zi, seara la ora 9 a avut loc la Teatrul Național în fața unui public foarte numeros — marele concert al Reuniunii de cântări din Sibiu de sub conducerea măiastră a profesorului N. Oancea. Corul a cântat mai multe doine din Ardeal cari au înduioșat pe

frații noștri din regat, iar „Mănăstirea Argeșului“ puternica operă a fideițat marelui nostru măiestru Iacob Mureșan a mișcat adânc întreg publicul bucureștean.

In ziua a doua.

Duminecă la ora 10 a. m. s'a oficiat o liturghie sărbătorească la Mitropolie de către I. P. S. Sa Mitropolitul Primat Miron Cristea. Au luat parte membrii „Astrei“ și reprezentanții societăților de cultură din București.

La mormântul „Eroului necunoscut“.

După liturghie întreg alaiul sărbătorească a pornit spre parcul Carol unde se află mormântul eroului necunoscut. Acolo președintele „Astrei“ dl Vasile Goldiș a depus pe mormântul eroului necunoscut — o prea frumoasă cunună de flori pe care era scris cu litere de aur: „Românii ardelenii — Liberatorului lor“. A fost o clipă înălțătoare de suflete și adânc mișcătoare când președintele, dl V. Goldiș îngenunchind în fața mormântului a sărutat cu ochii în lacrimi cununa pe care a așezat-o pe mormânt în semn de pioasă și vrednică recunoștință pentru cei căzuți în lupta pentru întregirea și desrobirea neamului.

După aceea la ora 1 s'a dat o bogată masă în cinstea oaspeților unde a luat parte aproape 1000 de persoane. S'au rostit cuvântări însuflețite și lumea și-a petrecut ca în povești cu mult drag și voe bună.

Conferența prof. Dr. Sextil Pușcariu

La ora 7 dl prof. Sextil Pușcariu, marele nostru învățat, profesor la universitatea din Cluj a ținut și dânsul o foarte frumoasă conferență vorbind despre „Graiul ardelenesc“.

Poemul muzical etnografic.

Duminecă s'a reprezentat în 2 rânduri la Teatrul Național măiastra alcătuire muzicală-etnografică a d-lui Tibreiu Brediceanu „Ardealul, Banatul, Crișana și Maramurașul“ în jocuri și cântece. A fost o vedenie ca în mândrele noastre povești din popor, care a fost atât de fermecătoare, că s'a săpat adânc în inimile celor cari au văzut-o și cari nu se mai săturau de-a privi și admira jocurile, cântecele și mândrele porturi naționale cari oglindeau viața țărănească din Ardeal, Banat, Crișana și Maramuraș.

Intre jocuri au cântat foarte frumos vestitele cântărețe din Ardeal, dnele Ritta Mărcuș, Lia Pop și Lucia Cosma, cari au fost mult aplaudate. Minunat s'au produs călușerii din Laslăul român, de pe Târnavă.

La Academie.

Luni la ora 5 d. a. fiind de față M. S. Regele și toți membrii Academiei li-s'a făcut

o strălucită primire ardelenilor, fiind de față foarte mulți profesori universitari și alți oameni învățați.

In numele Academiei a salutat pe oaspeții din Ardeal dl Iacob Negruzzi președintele Academiei. A răspuns M. S. Regele — arătând în insufletește cuvinte dragostea ce o simte față de ardeleni. Președintele „Astrei” dl Vasile Goldiș a răspuns mulțămînd „Academiei” pentru călduroasa primire.

Seara la ora 9 „Reuniunea română de cântări” din Sibiu a dat un nou și reușit concert la Teatrul Național.

La Breaza și Vălenii de Munte.

Marti dimineața toți oaspeții au plecat în excursie, o parte la Breaza, iar altă parte la Vălenii de Munte, unde au putut să admire frumoasele conducte etnografice pe cari le-au pregătit satele din jur și mai ales oaspeții au putut să guste frumusețea și farmecul frumoaselor ținuturi românești din vechiul regat.

Serbările „Astrei” au fost înălțătoare de suflute și neuitate pentru toți ardelenii cari au fost de față. I. P.

Cum stă lumea și țara.

De-ale politiceii.

Se poate spune acum că unirea partidului național român cu partidul țărănesc este făcută. Fruntașii celor două partide au ajuns la deplină înțelegere asupra programului pe baza căruia înțeleg să ceară guvernul dela M. S. Regele.

Pentru Joi (12 Innie) au fost chemați la București membrii comitetului de conducere al partidului național membrii marelui comitet contral (de o sută) toți președinții comitetelor județene și toți deputații și senatorii partidului național. Chemarea lor e în legătură cu înfăptuirea unirii partidului național cu partidul țărănesc. La fel a chemat pentru aceeași zi pe toți membrii comitetului de conducere și pe deputații și senatorii săi și partidul țărănesc — ca să iee la cunoștință și să

aproabe marele act politic săvârșit prin unirea celor două mari partide.

Noul partid se va numi: Partidul național-țărănesc. Șeful lui va fi dl Iulia Maniu, presidentul de azi al partidului național-român.

După unirea partidului național democrat al dlui N. Iorga cu partidul poporului al dlui Argetoianu, acum se înfăptuește unirea celor mai mari și mai populare partide: partidul național și partidul țărănesc într'un partid nou, mare și puternic cum n'a mai avut țara dela unirea cea mare încoace.

Partidul liberal simte primejdia care-l amenință din partea noului partid și vrea să găsească un prilej binevenit să se retragă dela putere și cearcă în fel și chip să-și găsească un om potrivit pe care să-l aibă în loc. Se pare, că cel mai potrivit om al liberalilor ar fi bătrânul general Averescu care cu voia liberalilor și-a adunat în săptămâna trecută partizanii într'un mare congres ținut la »Arenale romane«. și le-a dat asigurări că în scurtă vreme vor veni la putere. Dar cum se vor schimba treburile politice în țară după înfăptuirea unirii partidului țărănesc aceea nu a putut-o profeti generalul Averescu, nici primul ministru Brătianu și nici alți oameni politici cari oftează după putere de le lasă gura apă. În timpul cel mai apropiat viitorul va lămuri țaria partidelor politice și credem, că noul partid național-țărănesc își va ști șuceri locul de frunte în viața politică a țării întregite, având cele mai adânci rădăcini în întreg pământul românesc.

Guvern nou în Franța.

După alegerile din Franța guvernul Poincare a abzis. Acum un nou guvern i-a luat locul având ca prim ministru pe dl Francois Marsal. Socialiștii înaintați — un fel de bolșevici francezi — nu-l recunosc și cer și abziceră președintelui Milerand. Se prevăd lupte aprige în jurul numirii noului guvern.

Grăunțe sufletești.

Nesațul sau lăcomia.

Când cineva mănca și bea numai pen desfățare, nu doară că i-ar fi de lipsă mănca sau beutura, face păcatul nesațului sau al comiei, pe care sfinții Părinți îi înșiră în păcatele de căpetenie, fiindcă este mama multor păcate, ca beția, tâmpirea minții, v birea de fleacuri, tot felul de necurăție, ne grijirea de familie, sărăcia, boalele, și alu multe.

Dar și în sine e mare păcat nesațul și lăcomia, fiindcă strică sănătatea. Precum strică apa prea multă moara și pământurile, așa strică și beutura prea multă trupul. Câte boale stomac, lipsă de poftă de mănca și altele se nasc din acest păcat. „Pentru nesaț mure au perit”, se zice în cartea înțelepciunii. Isus fiul lui Sirah (37, 34). Doctorii spun, cei mai mulți copii nesănătoși se nasc din printrii bețivi.

Nesațul slăbește mintea, voința, cinstea averea, ceea ce se poate vedea în viața de toate zilele. Nesațiosul asemenea este năieii cel prea încărcate, care se cufundă foarte ușor zice sf. Ioan Gurădeaur, ori pasărei pe care numai fiindcă e nesațioasă o poți prinde a de ușor, zice sf. Bonaventura. Noe a fost b jocos de copiii săi pentru beție, iar laceda moni (un popor grec din vechime) porunca copiilor, să arunce cu noroi asupra oamenilor beți. „Lucrătorul bețiv nu se va îmbogăți cel ce nu bagă seamă de cele mici, pe încu va cădea”, cetim în aceeași carte a Sfinț Scripturi la cap 19, vers 1.

Pe lângă păcatele înșirate la început, car toate sunt flicele ei, lăcomia mai e prietin mare și cu moartea năpraznică. De aceea zice Domnul la sf. evangelist Luca: „*Luafți aminte ca să nu se îngreuiereze inima voastră cu safiul mănării și cu beția și cu grijile lumii și fără de veste să vie asupra voastră siua aceea*”. (21, 34). Și într'adevăr, câți n-au murit în stare de beție înecându-se în ape călcați fiind de cară, de trenuri și de automo-

Foia „UNIRII POPORULUI”.

(2) După sinod.

Din viața preoților — în 1923

de protopopul George Simu din Ibașfalău.

Are și n'are — răspunde la aceasta părintele Aureliu! — Era puțin cam iritat, dar îi sta bine. Să judecăm numai drept:

— Oare e bine că preotul în ziua de azi n'are nici barăm plata unui păzitor de robi? Și dacă n'are, cum își poate împlini oficiul său sfânt și mare; dacă trebuie să se gândească, că mâne poate n'are de unde trimite copiilor dela școli plata lunară, și hainele se învechesc și încălțămintele nu mai țin nici petecite fiind.

Alteum era în trecut. Nu se cereau atâtea... Ci că doară numai eu, când eram la școală, plăteam 30 floreni cvartir la an, primeam țipăi. pe urma dărniceii acelor Vlădici scumpi și mari ai Blajului, — cari au flămânzit — încinși cu brău de fier — ca să ne lase nouă hrană; — și apoi desagii cu merindca pe 2 săptămâni pachetați de mama, erau de ajuns, ca să trăesc și să învăț ducând acasă Testimoniul plin cu eminenții.

Dar' azi nu e așa. Noi n'avem nici sute. Și-apoi unde sunt țipăii, principalul sprijin al elevilor săraci dela școlile Blajului?! Ce-o mai

rămas Mitropoliei din averea — din carea îmbucătarea pe atâtea săraci?

Hei părinte Avrame nu-i ca în trecut. Știi, că mergeai la Blaj să-ți înscrii copiii — și dacă aveai, dai 2 fl., dacă nu, era bine și așa. Așa ar fi și azi — căci sufletul Blajului nu-i schimbat, dar' nu-i puțință — că n'au de unde — li-s'a luat ce au avut.

Cum, am putea dar vorbi de altceva — când ne întâlnim — decât și de nevoile noastre, și ce mirare dacă pretindem că dacă ni-se ia din mână ce am avut; — să ni-se dea sub altă formă, ca se putem trăi.

Și-apoi încă un nenoroc! — Mai de mult îți încărcai carul cu gunoi, prindeai boulenii... și te hrăneai și din economie. Te mai ajutau și creștinii. Poporului i-se părea aceasta un lucru natural... doară a lucra nu-i rușine. Ba erau mândrii că preotul lor e harnic.

Azi?... pe multe locuri, — poporul care nu te ajută, — ciătina cu capul, zâmbește ironic și zice: »Las' că așa-i trebuie popii... se vadă și el cum se mănca mămăliga«, iar străinii își bat joc de noi — de preoțimea română a României mari — dacă te vad muncind.

După trudă de 16 ani pe la școli, cu mușchii nededați la munca câmpului, Sămbăta sara, după o săptămână de muncă istovitoare — tremuri de ostenit... și Dumineca la slujbă ești obosit cu totul.

Cât de frumos îți faci seara planul până a

nu adormi că — cum ai să vorbești mănca... despre fiul rătăcit... despre Fata lui Iair... etc dar' adormi curând, ești ostenit și visezi predica întregă. Trăești în lumea viselor, aceea ce ai dori să trăești în realitate — căci Duminecă — dimineața ești țapăn... Sufletul poate... dar, trupul, bietul trup îmbrânțește.

Ai spus Evanghelia, ... ar trebui să o explici, dar treci înainte și zici: »Să plinim rugăciunile noastre Domnului... să le plinim căs ostenit... nu pot... simt că amețesc.«

Îți aduci aminte de marele nostru învățător, de scumpul Isus — care, pe când marea se învăluia de vifor — ostenit de multă predicare a adormit în un colț al corăbioarei. — Nu mai putea... nici El... dar noi?... El nu mai putea după îndeplinirea multor predicări, pe când noi nu mai putem după multa trudă pentru eixstiență. Ce dureros!

El, scumpul nostru, a fost trezit de Apostolii cari strigau: »Doamne mântuește-ne că perim... și sa sculat și »a poruncit vânturilor să stea... și s'a făcut liniște mare«.

Noi?... adormim, viscolul vâjăe, corabia bisericii noastre se învăluie de valuri protivnice, cari năpădesc asupra ei... dar noi durmim... nu ne putem trezi, suntem osteniți... Auzi părinte Avrame... suntem istoviți... așa de tare, de nu ne putem trezi.

Și-apoi chiar de ne-am trezi, oare avea-vom energia credinții — noi neputincioși ce suntem,

Știrile Săptămânei.

De știut. Când trimiteți bani la gazetă nu uitați a scrie pe cupon numărul din partea stângă a adresci. Tot așa și când ne scrieți ceva în legătură cu abonamentul.

Pentru luminarea poporului. La fondul de susținere al gazetei noastre a dăruit *P. S. Sa Dr. Iuliu Hossu*, episcopul Gherlei, 500 lei, iarăși *Alexiu Colceriu* din Cluj 30 lei. Le mulțumim din inimă.

Din Plasa Zălau. În legătură cu știrea pe care am primit-o dela un cetitor al nostru din părțile Zălului și pe care am publicat-o în nr. 21 al gazetei noastre sub titlul „Tot nenorociri“, dl primpretor al Plasei Zălau ne roagă să dăm următoarea îndreptare:

„În ziua de 5 Maiu s'au prezentat înaintea subsemnatului Marțan Teodor și Suci Gherasim din Răstolțul deșert, cari în ziua de 4 Maiu ora 10 p. m. au fost mușcați de o iapă turbată proprietatea lui Vlaicu Teodor din aceeași comună. Dresând cu respectivii proces verbal în prezența proprietariului Vlaicu Teodor cu adresa noastră înregistrată sub Nrul 1012—1924. din 5 Maiu au fost îndrumați să se prezinte la institutul Antirabic din Cluj, unde respectivii s'au și prezentat în ziua următoare în tovărășia alor alți trei indivizi mușcați în aceeași zi și de aceeași iapă. Alte cazuri de mușcare nu s'au întâmplat nici la oameni și nici la animale, nici alte cazuri de turbări nu s'au ivit, (harmăsar, junincă de bivol).

Venindu-mi cazul menționat mai sus la cunoștință, numai decât am trimis pe Dl medic veterinar de plasă Iuliu Pușcariu în comună, care în ziua de 8 Maiu s'a prezentat la fața locului dresând proces verbal de constatare, comunicând primăriei în scris măsurile preventive ce sunt a se lua în baza ord. M. Agr. Nr: 40.000/1888“.

O danie frumoasă. Domnul medic *Dr. Emanoil Doctor* din Blaj a binevoit să dăruiască Bibliotecii Centrale Arhidiecezane patru mari icoane foarte prețioase, anume: una, pictură în oleu pe pânză, cu rame aurite, înfățișând pe „Mihai Viteazul“ și trei în hârtie cu rame și cu geam înfățișând pe Horia, Cloșca și Crișan, căpeteniile mișcării naționale-țărănești

din 1784. Cele patru icoane vor fi o aleasă podoabă a Bibliotecii, chiar o mândrie a ei. Conducerea Bibliotecii mulțamește și pe această cale marimosului donator, despre care știm că a fost totdeauna și este și astăzi un român înfăcărât și mare iubitor al instituțiilor din Blaj.

Excursie școlară. Optzeci și șase de eleve ale Liceului de fete din Blaj conduse de 9 profesori și profesoare, au făcut Sâmbătă și Duminecă în 7 și 8 Iunie o frumoasă călătorie școlărească la *Sovata*, pe Târnava-mică. Dl director *Pașca* a găzduit pe copile și pe însoțitori în 40 de camere și le-a dat scâlzi gratuite în cele două lacuri ale Sovății. Duminecă la prânz dd. profesori universitari *Simion Mehedinti* dela București și *Dr Vasile Merușiu* dela Cluj cu savantul francez Dl *De Martonne* cari se aflau la *Sovata*, au coborât între noi, ascultând corul copilelor și arătându-se foarte încântați de felul cum știu să se prezinte elevele Liceului de fete din Blaj.

Drept de vot femeilor din Anglia. Zilele trecute parlamentul englez a votat legea, care dă dreptul tuturor femeilor, trecute de 21 de ani, de a alege deputați.

Pocăit condamnat la temniță pe un an. Curtea Marțială din Cluj a condamnat pe *George Malinetscu*, soldat în vârstă de 22 de ani, la temniță pe un an, fiindcă n'a voit să prindă arma în mână.

De câte ori cetim astfel de știri, ne doare sufletul, văzând cum sufer unii oameni în urma răstăcirilor legii pocăite. Citind numai cu ochii, dar nu și cu înțelegerea trebuincioasă Sfânta Scriptură, ei cad în cele mai grozave răstăciri și se cred martiri, cu toate că nu sunt altceva decât niște răstăciți cari nu înțeleg Scriptura.

Ajutorarea nefericiților din Sălajiu. Zilele trecute o vreme grea s'a deslănțuit asupra câtorva sate din județul Sălajiu, prăpădiind case, sămănături, vite și oameni. Sfatul miniștrilor a trimis la fața locului pe ministrul general *Moșoiu*, care văzând cu ochii prăpădul, a făcut propunere sfatului miniștrilor, ca să voteze un ajutor bănesc acestor nefericiți. Miniștri au primit propunerea făcută.

știle, și toți acești nefericiți n-au putut fi împărțiiți cu mângăierile religiei creștine.

În ce privește apoi pedeapsa din lumea cealaltă Sfânta Scriptură ne spune, fără înecunjur, în sute de locuri, că „nici lacomii împărăția lui Dumnezeu nu o vor moșteni“.

(Sf. ap. Pavel I. Cor. 6, 9—10).
Cugetă-te deci la flăcările iadului și vei fi în stare să te reții dela împlinirea poftelor tale trupești. Roagă-te lui Dumnezeu atât înainte cât și după mâncare, și el te va feri de nesaț, și te gândește și la aceea că un mare filosof al lumii este de părerea, că cinstea și feliul de a fi al oamenilor mai ușor îl poți cunoaște de pe feliul cât și cum mănăc. Nu trăim ca să mănăcăm, ci mănăcăm pentru ca să trăim.

Părintele Iuliu.

„Institutul Recunoștinții“.

— Se începe noua clădire a școlilor din Blaj. —

În ședința consistorială care s'a ținut Luni după masă, în 9 Iunie, s'a hotărât de zăstăm locul unde se va zidi noua clădire a Liceului de fete din Blaj și s'au luat măsuri pentru începerea cât mai grabnică a lucrărilor. Noua clădire se va zidi peste linia ferată, în grădina cea mare a curții economice mitropolitane, în așa fel, că deocamdată se zidesc aripile de către Răsărit și Miazăzi, urmând ca la timp potrivit să se continue și clădirea aripei de către drumul Sâmcelului, unde va fi poarta de căpetenie. Noua clădire care începe acum, va fi internat pentru copile și mănăstire pentru călugărițele cari vor fi încredințate cu conducerea internatului. Până în toamnă noul internat va fi sub acoperiș. El va fi nu numai podoabă a Blajului, ci și un institut de cel mai mare folos pentru Biserica și neamul nostru.

Rupere de nori la Huși și în jurul Reghinului. În ziua de 4 Iunie au căzut în mai multe părți ale țării ploii binefăcătoare, în unele părți însă, ca la Huși în Vechiul Regat și în comuna Râpa de sus de lângă Reghin, au fost mari ruperi de nori, cari au făcut pagube foarte mari.

ca să poruncim vânturilor și valurilor să stea?!... O, Părinte Avrame, noi cei tineri nu suntem răi... suntem născăjiți... suntem nenorociți!

Preuteasa? Ca și noi cade de pe picioare Dumineca. Abia apucă să vie amiaza — mai ales vara — să-și odihnească oasele.

Rolul ei e și mai greu. Ea are să țină două feliuri de gospodărie, să calce cămeșile popii și să țese țindrele la servitori — dacă-i are, — dacă nu-i are, e și mai rău, că n'are nimic. — Să crească copiii, să-i îmbrace, să fie doamnă și țărănă, doamnă cu doamnele și țărăncă cu țărăncile. Să cetească câte ceva, să se îngrijască mai vartos de galițe și rimători, și când nu e nimenea peacasă să măture și grajdul, nu numai casa. — Și-apoi după toate acestea când iese în lume, la oraș, să se pună în rând, căci și așa orășencele se obișnuesc a zice, când văd o femeie mai simplu gătită, că-i ca o preuteasă... de pe sate.

Ce zici părinte Avrame, este ceva neadevăr în ceea ce spun? Timbrul vocii părintelui Aurel era trânturător de emoție; părintele Avram privea înținat în pământ. Bătrâni și tineri păreau deprimați.

A urmat o lungă tăcere. Păharăle stăteau neatînse. Nimănuia nu-i trebuia să bea.

Era rândul protopopului. El trebuia să încurajeze, să susțină vie în inimi credința nestămutată, că deși lupta e grea dar frumoasa și înălțătoare isbândă va veni de sigur.

Părintele Avram a aprins focul, — dar

nu-l mai putea potoli... Așa cum era, bun la suflet, se vedea că începe să-i pară rău de ceea ce a anunțat... Îi era milă de cei tineri. El îi iubea din tot sufletul ca pe nește copii, — ca pe nește nepoți ai săi, dar văzându-i așa de fragezi svârcolinduse în luptă cu lumea,... i-se părea acum că a fost prea aspru... și dacă protopopul n'ar fi început a cuvânta, de bună samă s'ar fi rugat de iertare de cei tineri.

Sunt două păreri — începu protopopul. Se luptă, fraților, trecutul cu prezentul.

Trecutul?... O, trecutul a fost dureros — dar foarte frumos. Florile suferinții străluceau în raze de soare și împărțiau mireseme divine.

Preoțimea era săracă... dar cinstită, așa de cinstită cum nu pot spune.

Ea își avea crezul său bine stabilit: Preamărirea lui Dumnezeu pe pământ și susținerea credinții în un viitor mai bun al neamului românesc.

Acest viitor a sosit... da a sosit... e aci. Noi nu mai avem să dăm în toate părțile numai de obstacole, nici să luptăm pe mai multe fronturi.

Noi nu vom avea... nu-i iertat să avem acum dușmani pe mai marii lumii... ci îi aveam de pretini.

Să credem aceasta!.. Deocamdată să credem! —

Dar trăim un timp de tranziție și acest timp e foarte critic. — Azi e mai de lipsă ca

oricând să fim preoți adevărați și să ne formăm o reputațiune înaintea acelor ce nu ne cunosc încă.

Suntem în țară nouă, scumpă, frumoasă, oftată de sufletele noastre... Bine trebuie să cumpănim toți pașii noștri. —

Când cineva se mută din o parohie în alta, dacă are minte, știți ce face?? — Își încoardă toate puterile ca să dea dovadă de destoinicie, de purtare îngerească și de dragoste de muncă desinteresată, — ca să-și facă nume bun, să câștige pe poporenii săi noi, să-și poată ajunge scopul său sfânt: Conducerea lor la fericirea veșnică.

Suntem cu toții mutați în altă parohie... în altă țară. Toți preoții români uniți din Ardeal avem altă parohie, unde alte moravuri sunt, altcum au trăit oamenii — nu ca la noi în vechea parohie — dar aceasta parohie, aceasta țară este Canonul oftat de noi! —

Acum e timpul să nu murmurăm pentru toată nimica, să fim serioși și mai desinteresați ca celelalte clase de cetățieni; — deși noi avem un merit încontestabil la obținerea... acestei țări scumpe sufletului nostru.

Dar suntem preoți și trebuie să căutăm înainte de toate Impărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui... iar celelalte vor veni ele pe rând.

(Va urma).

Di Iorga în Polonia. Di profesor Iorga dela universitatea din București a fost chemat de către guvernul și universitățile poloneze, ca să țină câteva conferințe.

Prezicătoare pocalită. De câteva zile placate mari vestesc Blăjenilor, că luni în 9 seara se va ținea în sala „Universului“ o mare serată, la care se va spune trecutul, prezentul și viitorul tuturor celor de față. Și a sosit Luni și sala era frumos luminată, iară prezicătoarea (vrăjitoare) îmbrăcată și vopsită aștepta să vină oamenii ca să le spună viitorul. Ce să vezi însă. În sală nici un om, abia pe la 9 sosesc vre-o 7—8 inși. Ce era să facă, a dat înapoi banii și și-a luat catrafusele.

Cei puțin s'a deșteptat lumea. Cum ar fi putut ea să-mi spună mie viitorul, când nici al ei nu-l știa? Că doar să fi știut, nu-și făcea cheltuieli zădarnice până la Blaj, mai plătiind și sala și luminatul și pierzându-și și o zi de lucru. La Blaj oamenii știu, că viitorul numai Dumnezeu îl cunoaște și nu-l leagă de nasul nici unei femei, chiar și dac'ar fi din neamul cel ales.

Despărțământul Blaj al Asociațiunii publice concurs la următoarele premii (intemeiate de Părintele A. Hârșan):

1. 300 Lei pentru cel mai bun cor de cântări bisericești, naționale.
2. 200 Lei familiei care va dovedi, că are mai mulți copii la meserii.
3. 300 Lei pentru cel ce va înființa o societate de temperanță cu tinerimea.
4. 200 Lei pentru cel ce va înființa o societate de lectură la sate (sau o agentură a Asociațiunii).
5. 500 Lei pentru femeea, care la viitoarea adunare generală a despărțământului va purta cel mai frumos costum național, propriu.

Premiile se vor împărți de către adunarea generală a despărțământului acelor membrii din despărțământul Blaj al Asociațiunii, cari din documentele și informațiunile particulare se vor dovedi mai vrednici.

Conducătorii agenturilor sunt rugați să aducă la cunoștința membrilor acest concurs și să ne raporteze în scris dacă în agentura respectivă se găsește vre-un îndreptățit la premiile pomenite.

Blaj la 10 Iunie 1924.

Direcțiunea despărțământului Blaj.

Petrecere de vară. A doua zi de Rusale (16 Iunie 1924) »Reuniunea Pompierilor Voluntari din Blaj« aranjază în grădina popoală din Veza o petrecere de vară, la care invită cu drag publicul din Blaj și jur. Prețul de intrare 10 Lei de persoană. Suprasolviri se primesc cu mulțămintă. Venitul curat este destinat pentru sporirea fondului Reuniunii.

O pădure în flacări. Pădurea statului din Cerna de lângă Constanța se află de câteva zile în flacări. Până acuma au ars 40 de jugăre.

Spovedania copiilor. Un mare scriitor al Franței a publicat de curând o carte cu amintiri din copilărie. Iși amintește, între altele, cum mergea când era școlar în fiecare Sâmbăta să se spovedească. Ii era plăcut acet lucru, însă avea mare năcaz cu căutarea păcatelor. Zice că, la vrâsta fragedă, nu găsea totdeauna păcate vrednice de-a fi spuse preotului. Și asta

il dorea. Atunci a luat învâțul să spuie: Părinte, am aruncat în copac pălăria unui bun prietin al meu, pălăria lui Fontanet...

Din acestea mărturisiri ale lui Anatol France (că el este marele scriitor francez din vorbă) pot să ia pildă duhovnicii, să fie cu foarte mare grijă la pregătirea copiilor pentru spovedanie, ca cei ce au râvnă pentru lucrurile sfinte să nu se disgeste de taina mare a spovedaniei, neștiind cum trebuie să'o facă.

Arma viitorului va fi fără îndoială tancul, adevărată acele cară mari de oțel, pe cari le-au introdus în războiul cel mare mai întâiu englezii. În Franța s'a făcut acum un astfel de tanc, având o greutate de 600 tone (o tonă=10 mii de kilograme). Acest car costă 6 milioane de franci francezi.

Spoiala. E vorba de spoiala în învățatură. În vremile noastre întâlnești foarte des, și prin orașe dar și prin sate, oameni cu gândurile țapene și cu priviri fudule, cari dacă pot și ei să silabisească două slove, nu te mai poți ajunge la nas nici cu cumpăna fântânii. Așa sunt mai ales unii dintre cei cari au trecut prăul ce curge pe sub satul lor și s'au învățit un pic prin străinătăți. Aceștia știu și cum stă toaca în ceriu, ba știu, Doamne iartă-ne, mai ales dacă au văzut și vre-un predicator „pocăit“, și câte slove sunt în Biblie. Ei nu mai vreau să cunoască preoți, oameni învățați, ba nici pe vlădica. Ingâmfarea lor n'are margini. Se cred uriași și foarte rău le cade că nu umblă toată lumea pe brânci în fața lor.

Un mare învățat francez spune: cel fără știință poate fi luminat, dar ce te faci cu cei ce se crede lucru mare, cu prostul fudul? Să-l lași de capul lui, că moara care umblă fără măcinis, dela o vreme se hodorogeste singură. Iși macină pietrele și se strică de sine.

O pereche, care a apucat vreme de demult. În satul Băilești din județul (Vechiul Regat) trăiesc o pereche de oam țăranul B. I. Becherescu și soția sa Floarea. mândoi trecuți de o sută de ani. Bătrânul născut la anul 1818, așadară e de 106 ani, trana s'a născut la 1822, având 102 ani. Am doi sunt deplin sănătoși și muncesc la câ. Au avut 8 fete și un fecior. Unul din nep bătrânului e bunic, având nepoți de fecior trănul nu fumează și nici nu bea.

Poșta gazetei.

Călătorul. D-Voastră ne trimiteți lucruri t păcat că nu vă descoperiți numele adevărat, să-noaștem măcar noi, redacția. Fără să cunoaștem nu DV. nu putem publica nimic.

Teodor Stejerat, Apahida. Până la 30/VI ne datorați 77 lei. — Prea On. Băliban Antoniu pr Unimăt. Am primit și chităm cu mulțămintă sum 180 lei pentru of. parohial din Unimăt și Ilean din Chișfalău. — Sabin Voin, Valea Lupului. — primit 90 lei abon. pe 1924. — Const. Manu înv. Lăpșul unguresc. Am primit 100 lei abon. 1924.

Redactor responsabil IULIU MAIOR.

O casă de vânzare.

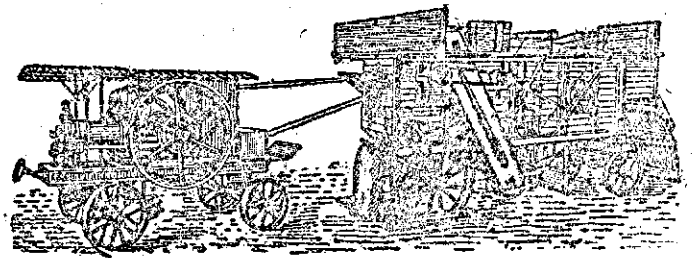
O casă în stare bună cu 2 od 1 cămară, culină de vară, șof ș. a. se vinde din mână libe A se adresa la Gheorghe Roș „Plugarul“ în Blaj. (31) 3

Un băiat

din casă bună se primește ca ucenic depozitul de piele IOAN BLAGA în BLAJ. Vor fi preferiți cei cu clase de liceu.

Una garnitură de trierat cu Locomobil de vaporii 6 cai, sau motor de benzin 12 cai, cu Batoză de 1200^m m.

Una garnitură de trierat cu Locomobil 6 cai, sau motor de benzină 12 cai, cu batoză 900^m m.

Una garnitură de trierat cu Locomobil 3 cai, Batoză 800^m m.

Reparate, în stare bună de funcțiune, se află de vânzare la fabrica de mașini

EUGEN NICOLA
BLAJ

(52) 3-3

unde se pot comanda și tot felul de mașini economice.

CEL MAI NIMERIT RĂSPUNS

al gospodinei cruțătoare și inteligentă, la desele încercări de a i-se recomada un alt adaus la cafea, este: »nu vă mai obosiți! ... căci eu rămân tot la cel prețuit de atâta vreme«. — Eu îmi prepar cafeaua tot numai cu »VERITABILUL FRANCK«. — »Numai pe acela să mi-l dați.